

AKTA KVINNORNA!

Råd och upplysningar till män.

Alltför ofta bringa männen lidande och olyckor över kvinnorna på det sexuella området, vare sig att de göra detta på grund av okunnighet om könslivet eller emedan de äro lättsinniga och samvetslösa.

De faror, för vilka de utsätta kvinnorna, äro främst:

- 1) att emot deras vilja och vetskap alstra *havandeskap*;
- 2) att smitta dem med *veneriska sjukdomar*.

Om havandeskap.

Alla män böra veta:

1) att samlaget skall bero på *fritt samtycke* från kvinnans sida och att varje åtgärd för att mot hennes vetskap och vilja nå detta mål, såsom berusning med *spirituosa*, är en brottslig handling, jämförlig med våldtäkt;

2) att det är mannens plikt att ej alstra havandeskap med mindre kvinnan önskar det och att på förhand *förplikta sig till äktenskaplig förening* samt *understöd* och *underhåll* av moder och barn, i den händelse samlag skulle medföra havandeskap;

3) att då man vid samlag *»tar sig i akt»* eller är *»försiktig»* genom s. k. utdrag, detta är ytterst försåtligt och *i de flesta fall misslyckas*; det behövs blott, att *den allra minsta droppe* av mannens säd kommer in i kvinnans slida, för att havandeskap kan följa; men så sker ytterst lätt på grund av bristande självbehärskning vid samlaget;

4) att då *befruktning kan äga rum till alla tider* mellan menstruationerna, man ej bör hysa förtroende till den gamla tron, att samlag under vissa veckor ej medför havandeskap;

5) att vissa utbudna medel äro så dåliga, att man måste *varna* för deras användande; sådana äro den s. k. *absorbatorn* (en silkestofs), *pulverblåsaren* och *skyddsproppar*, om dessa användas enbart;

6) att *slidspolning* med vatten ock är en högst *otillförlitlig* åtgärd, då den minsta droppe säd, som inkommit i livmodermunnen, ej kan avlägsnas därmed.

Då så många vanskligheter finnas på detta allvarsamma område och allmänheten lätt låter sig *vilseledas av somliga prislistor*, uppsatser och broschyrer, däri flera nya uppfinningar av sämsta slag rekommenderas såsom fullt tillförlitliga, är det bäst att i detta ämne rådföra sig med sakkunnig läkare.

Om veneriska sjukdomar.

Dessa äro i hög grad *smittosamma* och meddelas främst genom könsumgänge, någon gång genom kyssar, skedar, dricksglas etc. Av dessa sjukdomar är *syfilis* synnerligen farlig, då den alltid intränger i blodet och angriper *hela kroppen*, huden, ben-systemet, ådrorna, hjärnan m. m. Därtill kommer, att syfilis kan överflyttas till *avkomman*. Dess första sårnad är vanligen en *hård chanker* å förhuden; några veckor senare uppträder vanligtvis *utslag* å större delen av kroppen och sår i munhålan jämte huvudvärk.

Mindre farlig, men mera smärtsam och frätande, är den *mjuka chankern*, som ej intränger i blodet.

Gonorréen eller *dröppeln*, en varig flytning i urinröret, är ej blott besvärlig, utan ock ofta mycket farlig; den kan medföra inflammation i *testiklarna* med åtföljande *oförmåga att alstra barn* m. m., och hos kvinnan kan den medföra svårbotliga *inflammationer i livmodern och äggstockarna*, *ofruktsamhet*, *missfall* m. m.

Gonorréen blir, om den ej i tid får en grundlig behandling, vanligen *långvarig*, och om än patienten då märker föga av sjukdomen, är den *ännu smittosam*. Endast en noggrann läkareundersökning kan avgöra, om smittämnet fullständigt försvunnit.

Om alla veneriska sjukdomar gäller det att *så tidigt som möjligt* söka läkarehjälp.

En ovillkorlig skyldighet är för mannen att vid minsta misstanke på möjligheten att ha fått någon av dessa sjukdomar, vidtaga lämpliga åtgärder för att dels förebygga, dels bota dem. Han har desto större plikt därtill, då han i regel *alltid vet, om han har venerisk sjukdom*, emedan han kan iakttaga dess yttringar på könsdelarna. Om ej otaliga män vore så brutala och likgiltiga för följderna, så att de ej vidtaga de åtgärder, som stå dem till buds, och om de läte sig ordentligt och i tid behandlas av sakkunniga läkare, skulle de veneriska sjukdomarna snart vara väsentligen utrotade. Någon tvångsbesiktning av kvinnor eller prostitutions-reglementering skulle då ingen söka försvara.

Ingen må någonsin förgäta, att i alla könsförbindelser skall man som hederlig karl *stå för följderna*, skall det finnas *ansvarskänsla*.

Stockholm i januari 1924.

Anton Nyström,

med. d.r.